

بیکار با قمار

قمار مانند يك بيماری خطر ناك جسمی باید بوسيله «دارو» و «پرهیز» و گاهی «جراحی» از اطراف محاصر و ریشه کن شود، در این مقاله راههای مبارزه با قمار تشریح شده است.

گرچه قمار در تمام کشورهای جهان شیوع پیدا کرده و تعداد فراوانی از ملت‌های جهان در حلقه‌ای از کلابینوها و قمارخانه‌ها و کلوپ‌های پرد و یاخت محاصره شده‌اند، و روزی نیست که ملیونها ساعت از وقت مردم در راه این بلای خانمانسوز تلف نگردد، و نیروهای عظیم جسمی و مالی آنها در راه آن بتاراج نرود.

ولی جای خوشبختی است که تعداد مخالفان قمار هم در جهان کم نیست و گروه‌های فراوانی در همه کشورهای جهان وجود دارند که خواهان مبارزه شدید و بی‌گیری با این بلای عمومی هستند

مکتب اسلام

دستی آورده و چنین وانمود میکنند که در سر میر قمار به چنین روزی افزوده‌اند، و در برخی دیگر با مایه‌ها و ترتیب‌های تزیینی...

اینگونه راه‌های مبارزه هر چند در حد خود بی اثر نبوده، و ممکن است اشخاصی را تحت تأثیر قرار داده و از قمار بازدارند، ولی هر گسی توانمند درمان و علاج قطعی این بلای خائنانه برانداختن باشد، چون میدانیم اعتیاد به قمار يك انحراف اخلاقی است که از خلاء روحی سرچشمه می‌گیرد و قمار بلای برای پر کردن آن به کامجوییهای ریائیباروبدی دست میرسد و برای پر کردن این خلاء و مساحه این قبیل امراض روحی روانشناسان امروز بر این پیشنهاد کرده‌اند:

۱- تقویت محیط

باید در قمار بارها از جرگه قمار بازان دور داشت و حتی الامکان محیط خانه و زندگی او را با خواسته‌های طبیعی و مشروع او تطبیق داد و گوشه‌ای که اوقات فراغت او با فعالیت‌های اصیل و تفریحی پر گردد تا فعالیتها و اشتغالات کاذب و تفریحی‌های خود جای باز نکنند.

در اسلام تغییر محیط در باب امریه معروفه‌ای از سنگریزائی و سیمی دارد که شماع آن تا مهاجرت و ترك وطن کشیده شده است، بدین ترتیب اگر کسی نتواند در يك محیط فاسد و پادريك منطقه كفر و شرك و ظالمات خود را انجام دهد ولی در محیط دیگر شرایط

۱- حضرت صادق (ع) فرموده‌اند: «مسلمان نباید در جائی سکونت اختیار کند که در آن معسیت پروردگار انجام بگیرد و اوقات در به تغییر آن نیست... کافی ج ۲ ص ۳۷۴

مقتضات انجام آن فراهم باشد باید از علاقه بوطن و بستگان و قایل دست برداشته و به منطقه دوم برود، و وجود بستگان و علائق را دیگر نمیتواند بهایه‌ها ته برای عدم تغییر محیط و ترك مهاجرت قرار دهد. (۱)

***

۲- ایجاد سرگرمیهای سالم

باید وسائل کافی برای تفریحات سالم بوجود آورد تا اوقات بیکاری و فراغت یا سرگرمیهای «بید و سازنده» پر گردد؛ کتابخانه‌ها؛ جلسات علمی و ادبی؛ گردهم‌های دسته جمعی؛ اشتغال به کارهای فنی و هنری صحیح، مسابقه تیراندازی و شنا و قایق‌رانی؛ ورزشهای سالم؛ دیدار دوستان و خویشاوندان... در جمله سرگرمیهایی است که می‌تواند مبتلایان را از این اعتیاد خطرناک نجات دهد.

***

۳- نظارت غیر مستقیم

در مورد جوانان و نوجوانان باید پولی را که پدر و مادر در اختیار آنان قرار میدهند از روی حساب و مهربانانه دقیق باشد و در هر چه‌جایی که میکنند نظارت غیر مستقیم داشته باشند تا اینکه در اثر معاشرت با افراد ناسالم و آماده بودن پولهایی بی‌درسر و بدون همت بیای میرهای قمار کشانده نشوند.

۴- تشریح ضررهای قمار

و آگاهی، خودبخود از درمان است، برای پیشگیری از اعتیاد به قمار با بارداشتن افراد مضاد

۱- حضرت صادق (ع) فرموده‌اند: «مسلمان نباید در جائی سکونت اختیار کند که در آن معسیت پروردگار انجام بگیرد و اوقات در به تغییر آن نیست... کافی ج ۲ ص ۳۷۴

تحت پیگردی قانون قرار گیرند و بدینسان با سر تکبیر
آزماییده شود.

درست است بیشتر کشورهای جهان روی مناسدی
که قمار دارد آنرا قانوناً منع کرده اند ولی عملاً
بداثر ساختن قمارخانه ها و کلوبها مخالفت ندارند.
قوانین کشور ایران هم قماربازی و قمار ساختن
قمارخانه ها را جائز نمی داند ولی متأسفانه بر اثر
سهل انگیزی عمده ای علناً شب و روز به قمار بازی
مشغولند و کلوبهای رسمی بسوی اینکار تأسیس
شده است!

آئین مقدس اسلام این عمل را یک کار شیطان
و بلید معرفی میکند و سر تکبیر آن قابل مجازات
و توبه نیست.

از ادامه آن باید از طرف افراد دلسوز و دانشمند
گزارشها و سمینارها و مجالس سخنرانی آموزنده
ترتیب داده شود که عواقب وخیم و نکبت بار آنرا
به مبتلایان گوشزد نمایند. چنانکه مطبوعات و
وسائل ارتباط جمعی و کتابها و فیلمهای تربیتی
و اخلاقی میتوانند مسئولیت خطیری را ایفا نمایند.

۵- جلوگیری از دائر شدن کلوبهای قمار

اصولاً هرگز نباید در جلوگیری از تکمیل
اجتماعی به پیوند دریا کتفاء نمود بلکه با اجرای
حدود و ایجاد عیب و ترس در دلها می توانیم از گسترش
آن جلوگیری نمود. در مورد قمار باید قمارخانه ها
و کلوبها و اماکن ویژه قمار بسته گردد و قمار بازان

سخن چینان منافق

(عربی و مان (ع) بیلر مایه)

لا تعجلن الی قضا یق و ایش وان تشبه بالما حین فان الساعی ظالم لمن

سعی به تلاش لمن سعی الی

و عر کرد حدیق گندم چینان تشبه کن اگر چه خود را در تلاش و سعی و غیر خواص

در آورند که اینان نیست یکسانی که در باره آنها سعادت من گفتند و استیگرند و نیست شما که

بر داند سعادت منی کنند خائن